CUPA NU SE DEZMINTE: PATRU K. O.-uri

OPTIMILE DE FINALĂ — LA 24 MARTIE

Ediția 1970/71 a Cupei României nu putea face excepție de la regulă. Din **nou 16-imile de finală au făcut „victime"** printre divizionarele A : **Politehnica Iași, Steaua roșu Brașov, Universitatea Craiova și C.F.R. Cluj au părăsit arena, lăsînd loc liber în optimile de finală reprezentanților Diviziei B și G : CRIȘUL ORADEA, POLITEHNICA TIMIȘOARA, METALUL BUCUREȘTI și CHIMIA FĂGĂRAȘ,** veritabile performere ale acestei prime etape a fazei finale a Cupei. N-au fost departe de a face surprize nici **Fulgerul Dorohoi, I.M.U. Medgidia** și **Oltul Sf. Gheorghe** ; dar pînă la urmă maturitatea și valoarea categoriei și-au spus cuvîntul, **C.F.R. TIMIȘOARA, FARUL CONSTANȚA** și **PETROLUL PLOIEȘTI** obținînd victoria la același scor minim de 1—0. Ceea ce totuși constituie o notă bună pentru cele trei divizionare C.

În rest, rezultate normale, pronosticate. **DINAMO BUCUREȘTI, U.T.A., SPORT CLUB BACĂU, UNIVERSITATEA CLUJ, F. C. ARGEȘ PITEȘTI, PROGRESUL BUCUREȘTI, RAPID BUCUREȘTI** și **STEAUA BUCUREȘTI au învins** la scoruri concludente, calificîndu-se pentru optimile programate la 24 martie. A 16-a echipă va fi cunoscută azi, cînd are loc restanța **Progresul Brăila-Jiul Petroșani.** Astă-seară este stabilită tragerea la sorți a celor opt meciuri.

DINAMO LA URZICENI = șoseaua București—Constanța blocată la km. 58!

● Dinamoviștii bucureșteni au fost profund emoționați de primirea plină de căldură ce li s-a făcut duminică la Urziceni. De abia sosiți în oraș, ei au fost invitați în sala de festivități a consiliului popular, unde au participat la o întîlnire cu pionierii din localitate, care le-au oferit flori și cravate roșii. La rîndul lor, **Dinu, Dumitrache, Radu Nunweiller, Deleanu, Lucescu** și ceilalți au împărtășit pionierilor impresii din recentul lor turneu în Brazilia și le-au dat autografe pe sutele de fotografii ale echipei, puse în vînzare la Urziceni, în mod special, pentru acest mare eveniment în viața sportivă a orașului (o frumoasă inițiativă a conducerii clubului).

● Organele locale au depus eforturi supraomenești pentru curățarea terenului de zăpada căzută din abundență și care atinsese cote în jur de 50 cm. Degajat de zăpadă, cîmpul de joc — rămas, totuși, îmbibat de apă — n-a mai putut „suporta" și ploaia de șimbătă, așa încît — ora meciului — se afla la limita impracticabilului. Iar după un sfert de oră de joc, numai fotbal nu se mai putea numi ceea ce se practica pe el. **„Păcat"... — au spus în primul rînd dinamoviștii, care au regretat că nu pot oferi celor 5 000 de oameni (mulți veniți, cu cîteva ore înainte, din comunele apropiate) un fotbal de calitate. Președintele clubului, col. Valeriu Buzea, a făcut însă inimoșilor organizatori locali o promisiune care i-a bucurat : în acest an, cînd terenul va fi mai bun, Dinamo va mai veni la Urziceni, la un meci amical, pentru a oferi Aurorei posibilitatea de a-și lua revanșa.**

● După ce echipele au salutat publicul, unsprezece pioniere au oferit dinamoviștilor flori, pe care aceștia le-au aruncat tribunelor, în semn de omagiu. Aplauze furtunoase, ca și cele care au însoțit apoi fazele frumoase pe care — cu toată adversitatea terenului — Dinamo s-a străduit să le realizeze.

● Jucătorii antrenați de fostul internațional **Vasile Naciu** ne-au lăsat o bună impresie prin cunoștințele lor fatbalistice, prin dragostea pentru culorile echipei, prin excelenta lor pregătire fizică și, mai ales, prin deplina lor sportivitate. Portarul **Nițu** e un real talent. „Aurora", așa cum s-a prezentat în fața lui Dinamo, se anunță o serioasă pretendentă la promovarea în Divizia C. Îi urăm succes !

● Deși protocolul oficial n-o prevedea, gazdele au oferit, după meci, la restaurantul **„Ciocîrlia"** o masă prietenească delegației dinamoviste. Jucătorii de la Dinamo s-au întreținut prietenește cu cei de la Aurora. Adversarul său direct i-a oferit lui **Deleanu**... o ciocolată !

● Un singur regret a rămas, totuși, în Urziceni după acest meci : că sorții au desemnat ca adversar al echipei Aurora tocmai pe liderul Diviziei A. **„Altfel"**... spun localnicii...

● Forfota din jurul intrării în stadion (situat pe strada principală a orașului, șoseaua București — Constanța) a fost atît de mare, duminică între orele 13 și 15, încît în acest loc a trebuit instalat un punct de dirijare „ad-hoc" a circulației.

R. U.

UN MECI AL CONTRASTELOR!

La Oradea s-a consumat un meci al contrastelor. Cel esențial era reflectat pe tabela de marcaj după 90 de minute de joc, „amplitudinea" lui fiind măsurată de diferența zdrobitoare a patru goluri. A fost, dacă vreți *„contrastul-virf"*, explicat de altele mai mult sau mai puțin pregnante, hotărîtoare în deznodămîntul final al acestei partide cu destin surprinzător la prima vedere. Adică :

● Crișul a făcut o pregătire adecvată pentru acest meci, prin antrenamente și meciuri de verificare în condiții specifice (terenuri înghețate, adversari corespunzători), ofeninд și posibilități optime de refacere în vederea unui meci pretențios.

● Politehnica Iași s-a prezentat la primul său meci oficial al sezonului, după turnee pe pămînt african și climă africană. Sosirea sa la Oradea a fost anevoioasă, după o călătorie lungă cu trenul, începută în dimineața zilei pemergătoare partidei și sfîrșită la ora 18 a aceleiași zile.

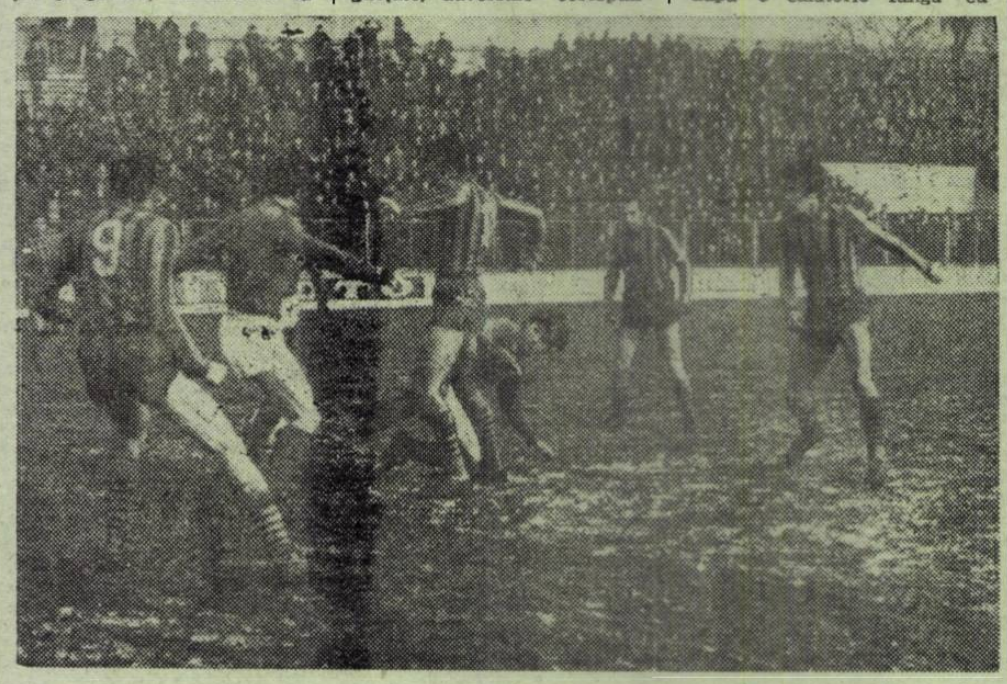

ORADEA. Crișul a eliminat pe Politehnica Iași cu un scor surpriză : 5—1. În fotografie, atac orădean la poarta oaspeților.

Foto : S. BAKCI

● Jucătorii Crișului au demonstrat dirzenie și pricepere tactică, deservind de justețe, dispoziția excelentă pentru joc a tandemului de înaintași centrali *N. Alexandru — Arnoțchi* ; cei ai Politehnicii ni s-au părut fără cheag în ideea de joc, fără compartimente forte, derutați și neîndemînatici, lipsiți de ambiție și forță. (arbitrul *Ion Cîmpeanu*, declara de altfel după meci : *„ieșenii abia răsuflau în teren"*).

● Înaintea partidei, tabăra Crișului părea preocupată și grijulie, realistă în raportarea șanselor ; studenții ieșeni afișau o nonșalanță argumentată de diferența de categorie și isprăvi anterioare, dar (vai !) fără acoperire în jocul propriu-zis.

Au mai existat și alte contraste semnificative, dar fără efect practic, favorabile de această dată celor învinși. Ele au estompat puțin impresia proastă pe care Politehnica a lăsat-o din punct de vedere valoric. Astfel : jucătorul Crișului, *Bulc*, după o eliminare meritată, a revenit în teren pentru alergații inutile. Propriul său antrenor nu-i putea striga în acele momente, fiind „ocupat" cu evacuarea gălăgioasă a fotoreporterilor din spatele porții echipei sale ; pentru un gest nesportiv, sancționat cu avertisment, antrenorul Politehnicii, V. Mărdărescu, l-a chemat pe *Pal* pe banca rezervelor. Gest educativ și cu efect bun într-o atmosferă de tensiune.

S. BRAȘOVEANU

FAIR-PLAY-UL ONORAT

Oltul Sf. Gheorghe nu este o necunoscută în „Cupa României". Dimpotrivă statisticile consemnează prezența ei de șapte ori în 16-imile competiției (de patru ori ajungînd în optimi, iar în 1954, cînd activa în Divizia B, chiar în sferturi, fiind eliminată la București de Dinamo, cu 3—0). Așadar, Oltul trebuia să onoreze cea de a șaptea prezență în faza finală a întrecerii, în conformitate cu tradiția. De altfel, întreg orașul, unul dintre cele mai vechi centre fotbalistice ale țării, a trăit cu mult înainte meciul cu Petrolul, așteptat ca o revanșă încă din... 1953 ! Pe atunci formația ploieșteană activa în „B", în aceeași serie cu Oltul, și cîștigase la Sf. Gheorghe cu 5—0.

Dar, Oltul nu și-a luat duminică revanșa, deși, la un moment dat, rezultatul final a stat „pe muchie de cuțit", pentru că echipa gazdă care eliminase în fazele anterioare pe A.S.A. Tg. Mureș și Poiana Cîmpina, nu numai că a abordat partida cu aplomb, dar mult timp a jucat de la egal cu secondanta lui Dinamo. Un neavizat nu și-ar fi dat seama care este echipa din „A" și care din „C"...

Pînă la urmă s-a impus Petrolul, datorită — totuși — diferenței de valoare, unei pregătiri generale mai bune și unei mai mari experiențe de joc. Dar, am admirat la formația din Sf. Gheorghe cîțiva jucători de mare talent, bine pregătiți, care fac cinste echipei lor : portarul **Fülöp**, posesorul unui plasament excepțional și al unui reflex uimitor, ceea ce a îngreunat și... întîrziat în bună măsură calificarea Petrolului (golul, marcat în min. 76 de **Grozea**, nu i se poate imputa cu nimic, atacantul ploieștean găsindu-se mult prea bine plasat la pasa lui Ciupitu) ; mijlocașul **Bokor**, cel care „face jocul" echipei, și atacantul **Goga**, excelent dribler și șuter, un permanent pericol pentru **Mihai Ionescu**, care foarte greu a apărat un șut al acestuia la numai un minut după deschiderea scorului.

Era vestit orașul Sf. Gheorghe pentru fotbalul „tare" care se juca pe vremuri aici. Duminică însă, nu numai publicul, ci și întreaga formație din Divizia C au onorat noțiunea de fair-play iar la sfîrșitul jocului, antrenorii **N. Sinka** și **N. Marinescu**, singurii „supraviețuitori" ai partidei din 1953, acum antrenori, și-au dat mîna și s-au îmbrățișat prietenește. Primul a urat Petrolului succes în cupă, cel de-al doilea — cît mai rapida refacere a diferenței care separă Oltul de primul loc în seria sa.

Mircea TUDORAN

LUMINI ÎN PENUMBRĂ

La Cîmpina tradiția reprezentării orașului într-o etapă superioară a Cupei a fost pentru prima oară, în acest an, înfrîntă de o formație foarte tînără și mai puțin cunoscută decît sora ei mai mare — divizionara B Poiana — dar mult mai ambițioasă și mai dornică de afirmare decît aceasta. Echipa muncitorilor Întreprinderii de reparații auto (IRA) a pășit în etapa „16"-imilor evident fără pretenția calificării, mai ales cînd obstacolul pe care îl avea de înfruntat se numea Rapid București și cînd, așa după cum mărturisea cu sinceritate, dar și cu tristețe în glas însuși antrenorul **Alex. Banu**, în întreaga perioadă a pregătirii de iarnă jucătorii săi s-au antrenat numai pe dealuri și virogi, fără posibilitatea unei singure repetiții pe un spațiu de joc adevărat.

Cu toate acestea însă (și în ciuda diferenței categorice de valoare și nivel competițional dintre cele două echipe), pe teren echilibrul — care se statornicește de obicei între parteneri de întrecere cu șanse egale la victorie — a constituit una dintre caracteristicile principale ale acestui meci în care giuleștenii au fost nevoiți de multe ori să facă apel la rezervele lor de experiență și uneori să beneficieze chiar de ajutorul complet nejustificat al arbitrului (la golul al treilea, înscris dintr-o poziție flagrantă de ofsaid), pentru a-și putea asigura succesul și calificarea.

Dar așa cum se întîmplă de obicei în situațiile în care imponderabilul își face marcată prezența, ignorînd legea valorii în fotbal — și la Cîmpina, în meciul cu Rapid, IRA a simțit — în anumite perioade de desfășurare a jocului și în special în prima repriză — că, de unde înaintea începerii partidei era preocupată aproape exclusiv de gîndul evitării unei înfrîngeri deprimante, ar putea și ea să repete, în fața unui adversar obișnuit de altfel cu papara unor înfrîngeri-surpriză, figura realizată cu un an în urmă de CIL Gherla. Așa se explică și aspectul disputat al întîlnirii, fazele dramatice în fața ambelor porți, caracterul tăios al duelurilor pentru minge, momentele de „suspense" care au oferit celor prezenți clipe de satisfacție, peste nivelul celor mai optimiste așteptări. De aici însă și pînă la manifestările nesportive ale publicului, care s-a transformat în final într-un judecător subiectiv și lipsit de loialitate față de oaspeți, este un decalaj de atitudine care plasează strădaniile lăudabile ale jucătorilor, în special ale celor cîmpineni, în penumbra calității spectacolului sportiv.

Mihai IONESCU

LA PLENIȚA, NIMENI NU A CREZUT ÎNTR-O MINUNE

N-au fost chiar 4 000 de oameni, așa cum pronostica un optimist, la Plenița. Fanfară a fost, într-adevăr, plantată pe marginea terenului cu o oră înaintea meciului, răbdătoare pînă la stoicism, în a arunca în aerul înghețat de ger năpraznic, acorduri de vals. A mai existat și o stație de radioamplificare care emitea periodic, îndemnuri la fair-play și panseuri pesimiste (nu putem saluta ideea) de genul **„sîntem conștienți că nu putem învinge campioana, totuși etc. etc."** Mai erau și afișe în Plenița anunțînd cu litere mari evenimentul și ora de începere (ora 15) a partidei, într-un total dezacord cu realitatea, pentru că meciul a început la 11, lăsînd dincolo de poarta stadionului pe cei neavizați în ultimul moment. Gafe minore și dizolvate în indulgență, pentru că venirea U.T.A.-ei la Plenița a constituit ceva suficient de inedit și de copleșitor pentru a diminua o exigență totală.

Cu zece minute înaintea celui mai matinal meci din „16"-imile Cupei României, învingătoarea lui **Feyenoord** irumpe pe terenul cu zăpada bine tasată și marcat cu praf de cărbune. Campionii par destinși, au în colțul buzelor un zîmbet superior, îmblînzit de îngăduință, sînt dezinvolți. În aplauzele spectatorilor, aleargă spre centrul terenului și localnicii, cu cîte un sac de emoții legat de picioare. Și în sfîrșit meciul începe...

A fost un meci lejer și destul de plat, punctat de patru goluri în poarta talentatului **Stîrcu** și de o accidentare a lui **Otto Dembrovschi**. Au fost cele cinci momente dramatice ale partidei : fiecare gol proiecta o undă de tristețe pe fețele jucătorilor din Plenița, iar drumul lui **Dembrovschi** spre cabine, sprijinit pe umerii masorului și ai unui localnic binevoitor sub apostrofările (!?) cîtorva spectatori cu mentalitate înapoiată, a reprezentat imaginea suferinței (fizice) răscolită de nedumerire. U.T.A. a avut un adversar în general resemnat (mai puțin portarul **Stîrcu**, mijlocașul **Diaconu** și înaintașii **Bichea** și **Sarpe**), dar corect. Campioana a jucat economic, calm, fără strălucire, dar cu atenție și exactitate. Golurile sale, semnate de **Domide, O. Dembrovschi** și **Sima** (2) au părut efectul scontat al unei cauze obiective. **Domide** a fost un conducător de joc laborios și uneori subtil, silueta lui a brăzdat terenul cu eleganță și eficiență, polarizînd baloanele și presărînd faze de fotbal matur... La sfîrșit, aplauze de complezență, fără decepții înăbușite și fără sentimente exteriorizate. Pentru că la Plenița, nimeni nu a crezut într-o minune.

Ion CUPEN

16-imile PE SCURT...

Sf. Gheorghe : Oltul — PETROLUL PLOIEȘTI 0—1 (0—0)
Unicul gol a fost înscris de Grozea (min. 77)

Cluj : Unirea Dej — „U" CLUJ 0—2 (0—1)
Cele două goluri sînt opera lui Anca (min. 36, 83).

Dorohoi : Fulgerul — C.F.R. TIMIȘOARA 0—1 (0—0)
A marcat : Bojin (min. 78).

Arad : C.F.R. — F. C. ARGEȘ PITEȘTI 0—3 (0—2)
Au înscris : Iancu (min. 33 și 71), Frățilă (min. 35).

Comănești : Minerul — SPORT CLUB BACĂU 1—6 (0—3)
Au marcat : Duțan (min. 12), D. Ene (min. 37, 43), Dembrovschi (min. 47, 58, 81).

Sibiu : C.S.M. — PROGRESUL BUCUREȘTI 0—4 (0—3)
Autorii golurilor : I. Sandu (min. 13), Năstase (min. 30, 63), Matei (min. 45 din 11 m).

Medgidia : I.M.U.M. — FARUL CONSTANȚA 0—1 (0—0)
A înscris : Tănase (min. 68).

Hunedoara : Corvinul — STEAUA BUCUREȘTI 0—2 (0—1)
Au marcat : Ștefănescu (min. 35), Pantea (min. 70).

București : METALUL — Universitatea Craiova 2—0 (1—0)
Cojocaru (min. 39 — din 11 m) și Georgescu (min. 63) au marcat golurile.

Făgăraș : CHIMIA — C.F.R. Cluj 2—1 (1—1)
Au înscris : Ioniță (min. 3), N. Gheorghe (min. 67) — O. Ionescu (min. 42).

Timișoara : POLITEHNICA — St. roșu Brașov 3—0 (1—0)
Au marcat : Kun I (min. 28 și 59), Copăceanu (min. 80).

Urziceni : Aurora — DINAMO BUCUREȘTI 0—2 (0—1)
Au înscris : Nunweiller VI (min. 30) și Dumitrache (min. 61).

Plenița : St. roșu — U.T. ARAD 0—4 (0—2)
Au marcat : Domide (min. 16), Dembrovschi (min. 19), Sima (min. 60, 85).

Cîmpina : I.R.A. — RAPID BUCUREȘTI 1—3 (1—2)
Au înscris : Bălășescu (min. 18) — Neagu (min. 30, 47), Pop (min. 33).

Oradea : CRIȘUL — Politehnica Iași 5—1 (4—0)
Au marcat : Arnoțchi (min. 9, 15, 37), Suciu (min. 42), N. Alexandru (min. 84 — din 11 m) — Incze IV (min. 50).